

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA PRIE
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL BUAB „S1“ 2015-12-04 SKUNDO**

2016 m. vasario d. Nr. S- (7-293/2015)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie
Lietuvos Respublikos Vyriausybės,
susidedanti iš:
komisijos pirmininkės
komisijos narių

Editos Veršelienės
Lauros Milašiūtės – pranešėja
Rasos Stravinskaitės
Andriaus Veniaus
Linos Vosylienės
Jūratei Dalmantaitei
Arūnui Abromavičiui

sekretoriaujant
dalyvaujant mokesčių administratoriaus atstovui
mokesčių mokėtojo atstovui nedalyvaujant

2016 m. sausio 19 d. posėdyje išnagrinėjusi BUAB „S1“ (toliau – Pareiškėjas) 2015 m. gruodžio 4 d. skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Inspekcija) 2015 m. lapkričio 18 d. sprendimo Nr. 331A-4177,
n u s t a t ė:

Inspekcija 2015-11-18 sprendimu Nr. 331A-4177 negrąžino Pareiškėjui 2 986 Eur mokesčio permokos, konstatavusi, jog Pareiškėjas nepateikė visų pareikalautų pateikti deklaracijų ar mokesčių apyskaitų, kurias, vadovaujantis 2004-04-13 Mokesčių administravimo įstatymo Nr. IX-2112 (toliau – MAĮ) 87 straipsnio 6 dalimi, privaloma pateikti, t. y. nepateikė FR0600 už 2015 m. 07, 08 mėn., PLN204 už 2014 m., FA už 2010–2014 m., FR0438 už 2013 m. ir 2014 m., FR0671, FR0672 už 2015 m. 05, 06, 07, 08 mėn.

Pareiškėjas su Inspekcijos 2015-11-18 sprendimu Nr. 331A-4177 nesutinka.

Skunde nurodoma, jog Vilniaus apygardos teismas 2015-07-03 nutartimi išskėlė UAB „S1“ bankroto bylą, bankroto administratoriumi paskirdamas Pareiškėjo atstovą V. P. (toliau – Bankroto administratorius). Teismas minėtos nutarties rezoliucine dalimi nustatė 45 dienų terminą nuo šios nutarties įsiteisėjimo dienos kreditoriams pareikšti savo reikalavimus, o Bankroto administratorius buvo įpareigotas atlikti veiksmus, numatytus 2001-03-20 Įmonių bankroto įstatymo Nr. IX-216 (toliau – ĮBĮ) 10 straipsnio 4 dalies 3 punkte, įsiteisėjus nutarčiai – ĮBĮ 10 straipsnio 7 dalies 8 punkte. Taip pat minėta nutartimi buvęs UAB „S1“ vadovas įpareigotas per 10 dienų nuo nutarties įsiteisėjimo dienos perduoti Bankroto

administratoriui visus UAB „S1“ dokumentus ir turtą pagal balansą, sudarytą pagal nutarties išskelti bankroto bylą įsiteisėjimo dienos duomenis.

Nurodoma, jog Bankroto administratorius, vykdydamas Vilniaus apygardos teismo 2015-07-03 nutartį, elektroniniu būdu taip pat 2015-08-19 ir 2015-09-18 registruotais laiškais priminė buvusiam UAB S1“ direktoriui J. K. apie teismo nurodymą perduoti visus bendrovės buhalterinius dokumentus bei pateikti ataskaitas ir balansus bankroto bylos išskelimo datai. Bankroto administratorius, paštu gavęs įmonės dokumentus, nustatė, kad tarp jų nėra Inspekcijos reikalaujamų mokesčių apyskaitų ir deklaracijų, taip pat nepateikti tam tikri buhalteriniai dokumentai. Atsižvelgdamas į tai, Bankroto administratorius šių dokumentų negalėjo pateikti mokesčių administratoriui.

Pareiškėjas, vadovaudamasis ĮBĮ 11 straipsnio 5 dalies 16 punktu, kuriame numatyta, kad tais atvejais, kai įmonė nėra pateikusi mokesčių deklaracijų ir kitų dokumentų, administratorius privalo suteikti galimybę atitinkamoms institucijoms atlikti dokumentų patikrinimus ir revizijas duomenims, teiktiniems nepateiktose mokesčių deklaracijose ar kituose dokumentuose, nustatyti, teigia, jog ši nuostata aiškiai ir nedviprasmiškai apibrėžia bankroto administratoriaus ir institucijų (taip pat Inspekcijos) pareigas. Pareiškėjo teigimu, Inspekcija *inter alia* atsižvelgdama į tai, kad MAĮ 87 straipsnio 6 dalis numato dėl mokesčio permokos grąžinimo mokesčio patikrinimo galimybę, nesiėmė jokių priemonių duomenims nepateiktose deklaracijose nustatyti. Todėl daroma išvada, kad mokesčių administratorius gali tuos duomenis apskaičiuoti ir be nepateiktų deklaracijų. Pareiškėjo nuomone, kadangi jis iki šiol nėra gavęs jokių pretenzijų dėl mokesčių nesumokėjimo, darytina išvada, kad jų ir nėra. Šią išvadą, pasak Pareiškėjo, patvirtina Vilniaus apygardos teismo 2015-11-11 nutartis, kuria patvirtintas Pareiškėjo kreditorių ir jų finansinių reikalavimų sąrašas. Iš šio sąrašo matyti, kad Inspekcijos tarp Pareiškėjo kreditorių nėra, kas leidžia pripažinti, jog Pareiškėjas nėra nesumokėjęs priklausančių mokėti mokesčių. Pareiškėjo vertinimu, nustačius minėtas aplinkybes, Inspekcija, negrąžindama Pareiškėjui prašomos grąžinti mokesčio permokos, valdo svetimą, jai nepriklausantį turtą – pinigines lėšas (2 986 Eur), kurias pagal minėtą Vilniaus apygardos teismo nutartį turi valdyti ir paskirstyti bankroto administratorius. Šios piniginių lėšų gali būti panaudotos kreditoriniams Pareiškėjo įsipareigojimams padengti. Tuo tarpu mokesčių administratorius, negrąžindamas susidariusios mokesčių permokos, pažeidžia ĮBĮ nuostatas, teismo sprendimus ir kreditorių teises, taip pat varžo bankroto administratoriaus įstatymais nustatytas teises.

Pareiškėjas, atsižvelgdamas į tai, kas išdėstyta, vadovaudamasis ĮBĮ 10 straipsnio 7 dalies 3 punktu, remdamasis Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2015-06-02 nutartimi civilinėje byloje Nr. 3K-3-354/2015, prašo Komisijos panaikinti Inspekcijos 2015-11-18 sprendimą Nr. 331A-4177.

Iš bylos medžiagos matyti, jog Pareiškėjo skundas iš dalies tenkintinas.

Ginčas byloje yra kilęs dėl Inspekcijos 2015-11-18 sprendimo Nr. 331A-4177, kuriuo Pareiškėjui negrąžinta (neįskaityta) 2 986 Eur mokesčių permoka (skirtumas), teisėtumo ir pagrįstumo.

MAĮ 2 straipsnio 12 dalis (2014-12-18 įstatymo Nr. XII-1511 redakcija) mokesčio permoką apibrėžia kaip mokesčių mokėtojo sumokėtą per didelę mokesčio sumą. Pagal MAĮ 87 straipsnio 1 dalį (originali įstatymo redakcija) mokesčių mokėtojo permokėtos mokesčių sumos centrinio mokesčių administratoriaus nustatyta tvarka yra įskaitomos mokesčių mokėtojo mokesčiai nepriemokai padengti. Mokestinė nepriemoka – mokesčio nepriemoka ir mokesčių mokėtojo mokesčio įstatymo ar jo pagrindu priimto lydimojo teisės akto nustatyta tvarka laiku nesumokėtos su mokesčiu susijusios sumos (MAĮ 2 straipsnio 19 dalis (2014-12-18 įstatymo Nr. XII-1511 redakcija)). Mokesčių mokėtojo permokėtos mokesčių sumos, kurias lieka permokos sumas įskaičius mokesčiai nepriemokai padengti, grąžinamos mokesčių

mokėtojo prašymu (MAĮ 87 straipsnio 5 dalis (2007-07-03 įstatymo Nr. X-1249 redakcija). Pagal MAĮ 87 straipsnio 6 dalį (2010-11-23 įstatymo Nr. XI-1159 redakcija) mokesčių administratorius turi teisę patikrinti mokesčių mokėtojo prašymo grąžinti mokesčio permoką pagrįstumą šio įstatymo nustatyta tvarka ir terminais. Jei mokesčių administratorius nustato, kad prašymo grąžinti mokesčio permoką pagrįstumui patikrinti būtini papildomi dokumentai, jis ne vėliau kaip per 10 dienų po rašytinio prašymo grąžinti mokesčio permoką gavimo dienos nurodo mokesčių mokėtojui pateikti trūkstamus dokumentus ir nustato jų pateikimo terminą. MAĮ 87 straipsnio 11 dalyje (originali įstatymo redakcija) nurodyta, jog prašymo grąžinti arba įskaityti mokesčio permoką pateikimo tvarką bei formas nustato centrinis mokesčių administratorius.

Inspekcijos viršininkas 2013-02-06 įsakymu Nr. VA-11 „Dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos viršininko 2004 m. gruodžio 7 d. įsakymo Nr. VA-186 „Dėl mokesčio permokos (skirtumo) grąžinimo (įskaitymo)“ pakeitimo“ patvirtino Mokesčio permokos (skirtumo) grąžinimo įskaitymo taisyklės (toliau – Taisyklės). Taisyklių 17 punkte nurodyta, jog prašymas turi būti užpildytas ir pateiktas, laikantis Taisyklėse nustatytų reikalavimų. Jei pateiktame prašyme įrašyti duomenys yra neteisingi ir / ar netikslūs, ar nustatoma, kad mokesčių mokėtojas yra nepateikęs jam privalomų teikti dokumentų / duomenų, kuriuos pagal galiojančius teisės aktus privalo pateikti mokesčių mokėtojas, taip pat trūksta duomenų sprendimui priimti, Inspekcijos valstybės tarnautojas ar darbuotojas, vadovaudamasis MAĮ 87 straipsnio 6 dalimi, ne vėliau nei per 10 kalendorinių dienų po prašymo gavimo jį pateikusiam asmeniui prašyme nurodytu gyvenamosios vietos Mokesčių mokėtojų registre įregistruotu adresu korespondencijai gauti ar buveinės (biuro) adresu / elektroninio pašto adresu, ar per *Mano VMI* išsiunčia pranešimą, kuriame nurodo, kokie duomenys / dokumentai turi būti pateikti papildomai (tokiame pranešime nurodoma, iki kada turi būti pateikti duomenys / dokumentai), arba informuoja, kad prašymas nebus nagrinėjamas, ir pateikia priežastis. Pagal Taisyklių 18 punktą per pranešime nurodytą laiką mokesčių mokėtojui nepateikus reikalaujamų dokumentų / duomenų, prašymas paliekamas nenagrinėtinas. Informacinėje sistemoje pažymima, dėl kokių priežasčių prašymas nenagrinėjamas, ir apie tai informacinėje sistemoje turimais pateikėjo kontaktais informuojamas mokesčių mokėtojas.

Taigi atsižvelgiant į išdėstytą teisinį reglamentavimą, konstatuotina, jog mokesčių mokėtojas turi teisę į mokesstinės permokos dalies, kuri lieka padengus jo turimas mokesčines nepriemokas, susigrąžinimą. Jei mokesčių administratorius nustato, kad mokesčių mokėtojo pateikto prašymo grąžinti mokesčio permoką pagrįstumui patikrinti būtini papildomi dokumentai, jis ne vėliau kaip per 10 dienų po rašytinio prašymo grąžinti mokesčio permoką gavimo dienos nurodo mokesčių mokėtojui pateikti trūkstamus dokumentus ir nustato jų pateikimo terminą. Jei per pranešime nurodytą laiką mokesčių mokėtojas nepateikia reikalaujamų dokumentų / duomenų, jo prašymas paliekamas nenagrinėtinas.

Iš bylos medžiagos matyti, jog Pareiškėjas, atstovaujamas Bankroto administratoriaus, per *Mano VMI* portalą mokesčių administratoriui pateikė 2015-11-13 prašymą grąžinti 2 986 Eur mokesčio permoką, susidariusią už laikotarpį nuo 2014-01-27 iki 2014-11-25.

Vilniaus apskrities valstybinė mokesčių inspekcija (toliau – Vilniaus AVMI), išnagrinėjusi šį Pareiškėjo prašymą (reg. Nr. (17.16-40) GES-467921) ir dokumentus, būtinus išvadai dėl mokesčio permokos (skirtumo) grąžinimo (įskaitymo) parengti, 2015-11-17 išvadoje Nr. 6998224 „Dėl mokesčio permokos (skirtumo) grąžinimo (įskaitymo)“ nurodė, kad 2 986 Eur mokesčio permoka negali būti grąžinta, nes nepateiktos visos pareikalautos pateikti deklaracijos ar mokesčių apyskaitos, kurias, vadovaujantis MAĮ 87 straipsnio 6 dalimi, privaloma pateikti.

Iš bylos medžiagos matyti, jog Inspekcija, vadovaudamasi MAĮ 87 straipsniu, mokesčių įstatymais, Mokesčių permokos įskaitymo mokesčių nepriemokai ir skoloms

valstybei padengti taisyklėmis, patvirtintomis Lietuvos Respublikos finansų ministro 2004-05-24 įsakymu Nr. 1K-199 „Dėl mokesčių permokos įskaitymo mokesčių nepriemokai ir skoloms valstybei padengti taisyklių patvirtinimo“, atsižvelgdama į minėtą Vilniaus AVMI išvadą, 2015-11-18 sprendimu Nr. 331A-4177 nusprendė negražinti Pareiškėjui 2 986 Eur mokesčio permokos, nes Pareiškėjas nepateikė visų pareikalautų pateikti deklaracijų ar mokesčių apyskaitų, kurias, vadovaujantis MAĮ 87 straipsnio 6 dalimi, privaloma pateikti, t. y. nepateikė FR0600 už 2015 m. 07, 08 mėn., PLN204 už 2014 m., FA už 2010–2014 m., FR0438 už 2013 m. ir 2014 m., FR0671, FR0672 už 2015 m. 05, 06, 07, 08 mėn.

Komisija, įvertinusi bylos medžiagą teisės taikymo ir įrodymų vertinimo aspektu, konstatuoja, jog skundžiamas Inspekcijos sprendimas yra su esminiais turinio (faktinio ir teisinio pagrindimo, motyvacijos) trūkumais, todėl negali būti laikomas teisėtu ir pagrįstu bei yra naikintinas, Pareiškėjo skundą perduodant centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo.

Mokesčių administratorius, kaip ne kartą savo praktikoje yra konstatavęs Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (toliau – LVAT), yra pripažįstamas viešojo administravimo subjektu, kuris savo veikloje privalo, be kita ko, vadovautis bendraisiais viešosios teisės principais (pavyzdžiui, 2003-12-15 plenarinės sesijos nutartis administracinėje byloje Nr. A¹¹-648/2003, publikuota „Administracinių teismų praktika“ Nr. 4, 2003; 2010-03-04 nutartis administracinėje byloje Nr. A⁵⁷⁵-252/2010; 2016-01-12 nutartis administracinėje byloje Nr. eA-1321-575/2016 ir kt.). Tai reiškia, jog mokesčių administratorius privalo laikytis 1999-06-17 Viešojo administravimo įstatymo Nr. VIII-1234 (2006-06-27 įstatymo Nr. X-736 redakcija, toliau – Viešojo administravimo įstatymas) 3 straipsnyje įtvirtintų viešojo administravimo principų (LVAT 2008-01-31 nutartis administracinėje byloje Nr. A⁵⁵⁶-158/2008; 2011-05-05 nutartis administracinėje byloje Nr. A⁵⁷⁵-851/2011; 2011-06-27 sprendimas administracinėje byloje Nr. A⁵⁵⁶-336/2011; 2013-09-09 nutartis administracinėje byloje Nr. A⁵⁷⁵-1517/2013), *inter alia* įstatymo viršenybės (LVAT 2007-02-09 nutartis administracinėje byloje Nr. A¹⁸⁰-127/2007) bei objektyvumo (LVAT 2010-06-28 nutartis administracinėje byloje Nr. A⁴³⁸-502/2010; 2009-07-09 nutartis administracinėje byloje Nr. A502-830/2009).

Viešojo administravimo įstatymo 3 straipsnio 1 punkte įtvirtintas įstatymo viršenybės principas reikalauja, kad administraciniai aktai, susiję su asmenų teisių ir pareigų įgyvendinimu, visais atvejais turi būti pagrįsti įstatymais. Vadovaujantis objektyvumo principu, administracinio sprendimo priėmimas ir kiti oficialūs viešojo administravimo subjekto veiksmai turi būti nešališki ir objektyvūs (Viešojo administravimo įstatymo 3 straipsnio 2 punktas). Atitinkamai Viešojo administravimo įstatymo 8 straipsnio 1 dalyje yra įtvirtinta, kad individualus administracinis aktas turi būti pagrįstas objektyviais duomenimis (faktais) ir teisės aktų normomis, o taikomos poveikio priemonės turi būti motyvuotos.

LVAT savo praktikoje yra konstatavęs, kad pastarosios Viešojo administravimo įstatymo 8 straipsnio nuostatos reiškia, jog akte turi būti nurodomi pagrindiniai faktai, argumentai ir įrodymai, pateikiamas teisinis pagrindas, kuriuo viešojo administravimo subjektas rėmėsi priimdamas administracinį aktą; motyvų išdėstymas turi būti adekvatus, aiškus ir pakankamas. Ši teisės norma siejama su teisėtumo principu, pagal kurį reikalaujama, kad viešojo administravimo subjektai savo veikla nepažeistų teisės aktų, kad jų sprendimai būtų pagrįsti, o sprendimų turinys atitiktų teisės normų reikalavimus (LVAT 2010-08-24 sprendimas administracinėje byloje Nr. A⁷⁵⁶-450/2010 bei 2010-11-15 sprendimas administracinėje byloje Nr. A⁵⁵⁶-15/2010, publikuoti „Administracinė jurisprudencija“ Nr. 20, 2010; 2013-09-09 nutartis administracinėje byloje Nr. A⁵⁷⁵-1517/2013).

Taigi Viešojo administravimo įstatymo 8 straipsnyje yra įtvirtintos bendro pobūdžio taisyklės, kurios keliamos, visų pirma, individualaus administracinio akto turiniui (LVAT

2010-10-04 nutartis administracinėje byloje Nr. A⁴³⁸-1116/2010, publikuota: „Administracinė jurisprudencija“ Nr. 20, 2010)

Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, taip pat į aplinkybę, jog Viešojo administravimo įstatymo 3 straipsnio 1 punkte įtvirtintas įstatymo viršenybės principas reikalauja, kad viešojo administravimo subjekto veikla atitiktų šiame įstatyme išdėstytus teisinius pagrindus, darytina išvada, kad minėtų bendrųjų individualaus administracinio akto turinio reikalavimų privalo paisyti ir mokesčių administratorius, priimdamas atitinkamus sprendimus.

Pastebėtina, jog LVAT, aiškindamas MAĮ 32 straipsnio, nustatančio mokesčių administratoriaus pareigas, nuostatas, taip pat yra konstatavęs, kad mokesčių administratoriaus veikla privalo griežtai atitikti įstatymų reikalavimus, būti pagrįsta teisinėmis ir faktinėmis aplinkybėmis, tiesiogiai susieta su įstatymų pavestų funkcijų ir uždavinių įgyvendinimu. Tik tokia mokesčio administratoriaus veikla laikytina teisėta (pavyzdžiui, 2005-06-08 sprendimas administracinėje byloje Nr. A⁴-685/2005; 2007-02-09 sprendimas administracinėje byloje Nr. A⁴-127/2007; 2011-06-27 išplėstinės teisėjų kolegijos sprendimas administracinėje byloje Nr. A⁵⁵⁶-336/2011, publikuotas „Administracinė jurisprudencija“ Nr. 21, 2011 m.).

Iš byloje esančio mokesčių administratoriaus atstovų 2015-12-10 elektroninio susirašinėjimo matyti, jog vietos mokesčių administratorius, išnagrinėjęs Pareiškėjo prašymą gražinti 2 986 Eur permoką ir, naudodamasis EDS, nustatęs, kad Pareiškėjas nėra pateikęs PVM deklaracijų FR0600 už 2015 m. mokestinius laikotarpius: 2015-07-01–2015-07-31 ir 2015-08-01–2015-08-15 (2015-08-27 ir 2015-09-29 apie prievolę pateikti deklaracijas Pareiškėjas buvo informuotas elektroniniu paštu); pelno mokesčio deklaracijos PLN204 už laikotarpį nuo 2014-01-01 iki 2014-12-31 (2015-06-16 apie prievolę pateikti deklaraciją Pareiškėjas buvo informuotas elektroniniu paštu); FR0438 formos „Ataskaita apie kontroliuojamuosius ir kontroliuojančius vienetus bei asmenis“ už 2013–2014 m., taip pat, naudodamasis duomenų baze „PVM sąskaitų faktūrų registrai“, nustatęs, kad Pareiškėjui buvo įteiktas 2015-04-21 mokesčių administratoriaus nurodymas Nr. (-)115-836 nuo 2015-05-01 teikti gaunamų ir išrašomų PVM sąskaitų faktūrų registrus FR0671, FR0672 už 2015 m. gegužės, birželio, liepos, rugpjūčio mėn., *MAIS_Klientai* duomenimis, nustatęs, kad Pareiškėjas juridinių asmenų tvarkytojui nėra pateikęs finansinės atskaitomybės už 2010–2014 m., parengė išvadą negražinti PVM, nurodydama Pareiškėjui, kokios deklaracijos nepateiktos. Inspekcija, kaip jau buvo minėta, skundžiamu sprendimu negražino permokos, nurodžiusi, kad nepateiktos visos pareikalautos pateikti deklaracijos ar mokesčių apyskaitos.

Komisija nurodo, jog iš bylos medžiagos visiškai neaišku, ar Pareiškėjas realiai turi permoką / nepriemoką, jei turi – už kokią laikotarpį ji susidariusi. Pareiškėjas skunde Komisijai laikėsi pozicijos, jog jis turi 2 986 Eur permoką, susidariusią už laikotarpį nuo 2014-01-27 iki 2014-22-25. Iš Inspekcijos papildomai Komisijai 2016-01-20 raštu Nr. (24.10-31-5)-R-432 pateikto išrašo iš *Mano VMI* matyti, kad pagal Pareiškėjo apskaitos duomenis Pareiškėjas turi GPM ir PVM permokas bendrai 7 930,85 Eur sumai. Tuo tarpu mokesčių administratorius nei skundžiamame sprendime, nei Inspekcijos atstovas Komisijos posėdžio metu negalėjo paaiškinti šios teisingam ginčo išsprendimui svarbios faktinės aplinkybės, t. y. ar Pareiškėjas realiai turi permoką / nepriemoką.

Taip pat iš bylos medžiagos neaišku, kokią įtaką Pareiškėjo prašomos PVM permokos gražinimui turi dalies skundžiamame Inspekcijos sprendime nurodytų dokumentų, pavyzdžiui, finansinės atskaitomybės, ataskaitų apie kontroliuojamuosius ir kontroliuojančius vienetus bei asmenis, nepateikimas mokesčių administratoriui.

Be to, Komisijos nuomone, svarbu pažymėti, kad, vadovaujantis MAĮ 87 straipsnio 6 dalimi, Taisyklių 17 punktu, mokesčių administratorius nagrinėjamu atveju nustatęs, jog Pareiškėjo prašymo gražinti PVM permoką už laikotarpį nuo 2014-01-27 iki 2014-11-25 pagrįstumui patikrinti būtini papildomi dokumentai, jis ne vėliau kaip per 10 dienų po

rašytinio prašymo grąžinti mokesčio permoką gavimo dienos turėjo nurodyti Pareiškėjui pateikti trūkstamus dokumentus, nustatydamas jų pateikimo terminą. Vadovaujantis Taisyklių 18 punktu, per pranešime nurodytą laiką Pareiškėjui nepateikus reikalaujamų dokumentų / duomenų, jo prašymas grąžinti permoką turėjo būti paliktas nenagrinėtinu. Nagrinėjamoje byloje nėra duomenų, kad mokesčių administratorius atliko Taisyklių 17 punkte įtvirtintas procedūras.

Komisijos vertinimu, kadangi mokesčių administratorius nagrinėjamoje byloje nenustatė visų bylai svarbių aplinkybių bei visapusiškai ir objektyviai jų neištyrė (tokių duomenų nėra mokestinėje byloje), t. y. Inspekcijos sprendimas yra nepagrįstas faktais ir nemotyvuotas teisiškai, konstatuotina, jog toks centrinio mokesčių administratoriaus sprendimas negali būti pripažintas atitinkančiu aukščiau nurodytus viešojo administravimo principus. Atsižvelgdama į tai, Komisija nagrinėjamu atveju negali pasisakyti dėl Inspekcijos 2015-11-18 sprendimo Nr. 331A-4177 pagrįstumo ir teisėtumo, t. y. priimti sprendimo dėl mokesčio ginčo esmės, todėl jis yra naikintinas ir Pareiškėjo skundas perduotinas centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo. Inspekcija, pakartotinai nagrinėdama Pareiškėjo skundą, turėtų iš naujo analizuoti ir vertinti byloje esančius bei mokesčių administratoriaus turimus įrodymus, taip pat surinkti visus įrodymus, kurių pagrindu būtų galima padaryti motyvuotą ir pagrįstą išvadą apie Pareiškėjo prašomos grąžinti 2 986 Eur sumos pobūdį ir nurodyti negrąžinimo teisinį pagrindą, t. y. Inspekcija privalo priimti pagrįstą ir motyvuotą sprendimą, atitinkantį Viešojo administravimo įstatymo reikalavimus.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalies 5 punktu, n u s p r e n d ž i a:

Panaikinti Inspekcijos 2015-11-18 sprendimą Nr. 331A-4177 ir Pareiškėjo skundą perduoti centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 str. 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskusti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 str. 2 dalį apskusti Mokestinių ginčų komisijos sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija, sprenddami mokestinį ginčą (arba mokesčio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkė

Edita Veršlienė

Komisijos nariai

Laura Milašiūtė

Rasa Stravinskaitė

Andrius Venius

Lina Vosylienė